

Sygn. akt IV U 172/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Gizewska Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2015 r. w Olsztynie

sprawy F. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o świadczenie rehabilitacyjne

na skutek odwołania F. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 5 lutego 2014 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującemu F. F. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego po dniu 06.01.2014r. na okres 12 miesięcy .

Sygn. akt IV U 172/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 05 lutego 2014r. znak:(...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił F. F. na podstawie art. 18 ust. 1, 3 - 6 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Odwołujący F. F. - wniósł odwołanie od powyższej decyzji, podając, że w jego ocenie stan jego zdrowia uniemożliwia mu wykonywanie pracy zawodowej.

W odpowiedzi na odwołanie - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniósł o oddalenie odwołania.

Organ rentowy podniósł, iż do dnia 06.01.2014r. odwołujący pobierał zasiłek chorobowy. W wyniku badań odwołującego przez komisję lekarską ZUS - nie został on uznany za niezdolnego do pracy i brak jest okoliczności uzasadniających przyznania mu uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący F. F. ostatnio pracował jako pracownik fizyczny.

(dowód: bezsporne)

W dniu 2006r. przebył operację ostrego rozwarstwienia aorty wstępującej i łuku z wszczepieniem sztucznej zastawki aortalnej oraz protezy aorty wstępującej i łuku. W 2007r. przebył operację krwaka jamy opłucnowej prawej z powodu przedawkowania leku przeciwkrzepliwego.

(dowód: historia choroby k: 9-12)

Odwołujący z uwagi na swój stan zdrowia w okresie od 09 lipca 2013r. do 6 stycznia 2014 roku korzystał z zasiłku chorobowego. W dniu 09 grudnia 2013r. odwołujący złożył wniosek o przyznanie mu świadczenia rehabilitacyjnego z ogólnego stanu zdrowia.

Decyzją z dnia 05 lutego 2014r. znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił F. F. na podstawie art. 18 ust. 1, 3 - 6 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa –prawa do świadczenia rehabilitacyjnego wskazując, że stan jego zdrowia nie uzasadnia przyznania świadczenia.

(dowód: akta rentowe nr 230000/ (...) decyzja k: 9)

Wobec powyższego, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego kardiologa i neurologa na okoliczność ustalenia, czy ubezpieczony był zdolny do pracy po dniu 06.01.2014r., a jeśli tak to co na to konkretnie wskazuje. W przypadku uznania, iż po 06.01.2014r. ubezpieczony nie był zdolny do pracy, należało wskazać czy w terminie 12 miesięcy (licząc od dnia 06.01.2014r.) dalsze jego leczenie i rehabilitacja lecznicza rokowały odzyskanie zdolności do pracy (biegły miał wskazać - do kiedy ewentualne leczenie i rehabilitacja lecznicza powinny trwać).

Powołana przez Sąd biegła lekarz kardiolog stwierdziła w opinii z dnia 16.06.2014r., na podstawie dokumentacji i po przebadaniu odwołującego, że odwołujący jest osobą niezdolną do pracy po dniu 06.01.2014r. z powodu schorzeń kardiologicznych.

W uzasadnieniu biegła wskazała, że dolegliwości utrzymywały się od ponad pół roku, i z tego powodu badany przebywał na zwolnieniu lekarskim. Po dniu 06.01.2014r. dolegliwości te nie ustąpiły. W ocenie biegłej – wydaje się celowe kontynuowanie diagnostyki i leczenia pacjenta – wskazane było wykonanie dalszych badań diagnostycznych – rtg klatki piersiowej, echo serca, ergospirometria, badania laboratoryjne. Biegła zaproponowała przedłużenie świadczenia rehabilitacyjnego o dalsze 12 miesięcy, po tym terminie po wykonaniu dalszych badań diagnostycznych – należy ocenić czy odwołujący kwalifikuje się do pracy lub na rentę chorobową.

(dowód: opinia biegłej k: 29-30)

Organ rentowy z piśmie z dnia 01.07.2014r. wniósł o powołanie nowego zespołu biegłego, kwestionując uznanie badanego za niezdolnego do pracy po dniu 06.01.2014r. , wskazując, że badany może wykonywać proste prace fizyczne, pomimo przebytej w 2006r. operacji.

Biegły neurolog w opinii z dnia 27.06.2014r. uznał badanego za osobę zdolną do pracy po dniu 06.01.2014r. ze schorzeń neurologicznych. W uzasadnieniu biegła wskazała, że powód starał się o świadczenie rehabilitacyjne z powodów kardiologicznych, u neurologa nie był diagnozowany i nie stosuje żadnych leków. Wymaga leczenia jedynie w okresie zaostrzenia dolegliwości.

(dowód: opinia biegłego neurologa k: 43-44)

Wobec zastrzeżeń organu rentowego, Sąd postanowieniem z dnia 31.07.2014r. dopuścił dowód z opinii biegłego kardiologa, przy uwzględnieniu zastrzeżeń złożonych przez ZUS.

W opinii z dnia 26.09.2014r. biegły kardiolog uznał badanego za osobę czasowo niezdolną do pracy po dniu 06.01.2014r. W ocenie biegłego ubezpieczony przeżył przed 8 laty rozległy zabieg kardiochirurgiczny. W badaniu obecny jest głośny szmer, skurczowy ze zgłaszanymi objawami w wywiadzie. Powód oczekuje również na opis badania rezonansu magnetycznego klatki piersiowej z oceną jamy opłucnej po ewakuowanym krwiaku. Tym samym biegły stwierdził celowość przyznania świadczenia rehabilitacyjnego, wykonanie aktualnych badań oraz dostarczenie wyniku badania rezonansu klatki piersiowej i ponownej oceny.

(dowód: opinia biegłego k: 57-59)

W piśmie z dnia 22.10.2014r. organ rentowy złożył kolejne zastrzeżenia, wnosząc o powołanie nowego zespołu biegłych, dodatkowo wskazując, że biegły kardiolog nie wskazał na jaki okres miałyby przyznane zostać odwołującemu świadczenie rehabilitacyjne.

Postanowieniem z dnia 23.10.2014r. Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej lekarza kardiologa.

W opinii uzupełniającej biegły kardiologa wskazał, że istotne jest wykonanie badania echo serca z dokładną oceną gradientów przez zastawkowych bowiem w ostatnim badaniu echo serca z 2013r. brak jest takiej informacji. Poza tym biegły wskazał, że w badaniu fizykalnym wnioskodawcy wyraźnie słyszalny jest szmer skurczowy o dużej głośności nad zastawką aortalną, który nie jest opisywany przy badaniu wykonanym przez Komisję lekarską ZUS i Lekarza Orzecznika Reasumując, biegły wskazał, że stoi na stanowisku przyznania badanemu świadczenia rehabilitacyjnego na okres 12 miesięcy po dniu 06.01.2014r.

(dowód: opinia uzupełniająca k: 70)

W piśmie z dnia 05 grudnia 2014r. organ rentowy złożył kolejne zastrzeżenia do opinii biegłego kardiologa, wnosząc o powołanie nowego zespołu biegłych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje w pełni na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. Nr 60, poz.636 ze zm.) - osobie, która po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolna do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja rokuje odzyskanie zdolności do pracy przysługuje świadczenie rehabilitacyjne na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Przypomnieć należy, iż odwołujący z uwagi na swój stan zdrowia wykorzystał maksymalny 182 dniowy okres zasiłkowy z dniem 06.01.2014r.

Decyzją z dnia 05 lutego 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił F. F. - prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W tym stanie rzeczy należało ustalić, czy odwołujący był zdolny do pracy po dniu 06.01.2014r. – a jeśli tak to co na to konkretnie wskazuje. W przypadku uznania, iż po 06.01.2014r. ubezpieczony nie był zdolny do pracy, należało wskazać czy w terminie 12 miesięcy (licząc od dnia 06.01.2014r.) - dalsze jego leczenie i rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy.

Dla rozważenia rzeczywistego stanu zdrowia odwołującego po dniu 06 stycznia 2014 roku - pierwszoplanowe znaczenie miała opinia biegłego lekarza kardiologa i neurologa.

W niniejszej sprawie, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy o takiej właśnie specjalności.

Ostatecznie biegła neurolog - uznała badanego za osobę zdolną do pracy po dniu 06.01.2014r. ze schorzeń neurologicznych.

W ocenie pierwszej biegłej kardiolog M. G. - celowe jest kontynuowanie diagnostyki i leczenia pacjenta. Biegła zaproponowała przedłużenie świadczenia rehabilitacyjnego o dalsze 12 miesięcy, po tym terminie po wykonaniu dalszych badań diagnostycznych – należy ocenić czy odwołujący kwalifikuje się do pracy lub na rentę chorobową.

W opinii z dnia 26.09.2014r. biegły kardiolog A. A. uznał badanego za osobę czasowo niezdolną do pracy po dniu 06.01.2014r. W ocenie biegłego ubezpieczony przebył przed 8 laty rozległy zabieg kardiochirurgiczny. W badaniu obecny jest głośny szmer, skurczowy ze zgłaszanymi objawami w wywiadzie. Powód oczekuje również na opis badania rezonansu magnetycznego klatki piersiowej z oceną jamy opłucnej po ewakuowanym krwiaku. Tym samym biegły stwierdził celowość przyznania świadczenia rehabilitacyjnego. W opinii uzupełniającej wskazał, że stoi na stanowisku przyznania badanemu świadczenia rehabilitacyjnego na okres 12 miesięcy po dniu 06.01.2014r.

Sąd uznał, że opinie te są jasne i pełne, zasługujące na uwzględnienie. Nie sposób także zakwestionować kwalifikacji, wiedzy i doświadczenia osób je sporządzających.

Organ rentowy złożył kolejne zastrzeżenia do wydanej opinii, wnosząc o powołanie nowego zespołu biegłych. Uzasadniał to tym, że do 2013r. ubezpieczony jako osoba z podstawowym wykształceniem zatrudniony był jako pracownik ochrony i nie udowodnił, by jego stan zdrowia uległ znacznemu pogorszeniu.

Argumenty prezentowane przez organ rentowy w piśmie z dnia 03.12.2014r. stanowiły, w ocenie Sądu, jedynie próbę podważenia wiarygodności wskazanej opinii i bezpodstawną polemikę, mającą na celu wyłącznie spowodowanie pozytywnego dla strony rozstrzygnięcia.

Sąd oddalił zatem wniosek dowodowy ZUS o powołanie dowodu z opinii nowego biegłego, jako zmierzający wyłącznie do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu, albowiem istotne okoliczności sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione. Potrzeba bowiem powołania innego biegłego, powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonych opinii (por. wyrok SN z dnia 04.08.1999r. I PKN 20/99, OSNP 2000, Nr 22, poz. 807). O ewentualnym zaś dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności medycznej, nie może decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w nim konkretne uwagi i argumenty, podważające miarodajność dotychczasowej opinii, których organ rentowy nie wskazał w żadnym stopniu.

W tym stanie rzeczy na podstawie art 477¹⁴ § 2 kpc należało orzec jak w sentencji- przyznając odwołującemu F. F. prawo do świadczenia rehabilitacyjnego po dniu 06.01.2014r. na okres 12 miesięcy.

SSR G. Giżewska-Rozmus